

Regionale Friese Reünie 2019

Gerard ten Cate nam al in 1977 voor het eerst deel aan de Friese Reünie in Heeg. Het is een plek waar liefhebbers van voornamelijk houten ronde jachten en schouwen elkaar bijna jaarlijks ontmoeten. Maar na 2000 was het vaak niet meer in te plannen in zijn agenda. Tot dit jaar. Samen met Robin van Son bezocht hij het evenement om zijn vingers weer af te likken bij al dat moois.

Tekst: Gerard ten Cate Foto's: Klaas Smit

We voeren met de tjotter *Noordeling* die niet een week eerder te water was gelaten. Het scheepje had jaren op het droge gelegen en we wilden vooral kijken hoe de tjotter zeilde en wat er mogelijk in de toekomst nog aan het scheepje zou moeten worden verbeterd. "Heeg" is dan een goede plek, ook om oude bekenden weer eens te ontmoeten. Wij kwamen aan op zaterdagmiddag, precies op het moment waarop de admiraal aan boord van de boeier *Bever* - in de persoon van Reinier van der Post - de vloot schouw afnam. Op verzoek van de admiraal en de deelnemers van het eskader tjotters sloten wij ons met de *Noordeling* aan bij de vloot.

De Regionale Friese Reünie in Heeg werd voor het eerst in 1968 georganiseerd. Dit jaar was het de 43ste editie, een verwarrend getal, maar dat

komt omdat er in de lustrumjaren van de SSRP geen Regionale Friese Reünie wordt gezeild.

Oogstrelend

De deelnemende schepen zijn oogstrelend. Zonder uitzondering worden ze goed onderhouden. Het zijn vooral familieschepen maar de glanzende lak, het snijwerk en het gepoetste koperwerk is beeldbepalend. Wat veel minder in het oog springt is dat de schepen bemand worden door jong en oud; opa's, oma's, kinderen en kleinkinderen. En vrienden ontmoeten er elkaar; de reünie in Heeg is een echte ontmoetingsplaats. Vaste onderdelen zijn de aanlooptocht, de fakkeltocht op zaterdagavond, het admiraalzeilen en het wedstrijdzeilen. Donderdagavond was het huis van Reinier van der Post in Langelille aan

boven: De start van de Friese jachten op de zondag

onder: Wakker worden op de boeier *Sylnocht*. Henk Vochteloos steekt zijn hoofd uit het luik. Er startten zes boeiers die dicht bij elkaar finishten

de Tjonger het beginpunt van de aanlooptocht. Het officiële begin van de reünie is traditioneel op vrijdagavond in Heeg. Het admiraalzeilen is een vorm van presenteren, er wordt wisselend in kiellinie en frontlinie gevaren. Anders dan bij het wedstrijdzeilen moet je op gepaste momenten de snelheid uit je boot kunnen halen. Een puts is dan een geweldig hulpmiddel. In principe vaar je als eskader "op elkaars vlaggenstokknop".

links: Op de voorgrond de boeier *Albatros*, met daarachter het Fries jacht *Flecke Jouwer*

boven: RIBs en startship worden klaargemaakt
links midden: Henk Vochteloo anticipeert op elk vaagje

onder midden: Hildo Brilleman prepareert de *Willemijntje*, een Fries jacht

onder: Een rijtje schouwen, met onder meer de *Motketel*

De admiraal wordt eskadersgewijs in frontlinie gegroet. De fok wordt dan neergehaald. Direct daarna wordt de fok weer gehesen en wordt er in kiellinie verder gezeild. Na het groeten van de admiraal zoeken de eskaders elkaar op en varen als een lang lint achter elkaar aan. Wanneer alle eskaders de admiraal zijn gepasseerd neemt deze met het admiraalschip de leiding van deze vloot.

Perfect

Het weer was perfect voor het admiraalzeilen. Een heerlijke lopende wind waarbij iedereen met vol tuig kon zeilen en met de noordelijke wind hadden de schepen geen last van vervelende golven die wel eens boven de Rakkenpölle kunnen lopen wanneer de wind meer westelijk is. Na afloop verzamelde een deel van de vloot zich in de kom van Heeg voor een borrel in de tuin van Pier Piersma. De namiddagzon deed wonderen. Een ander deel zocht alvast een plek in de haven bij de Stichting Tjottervloot, ter voorbereiding van de wedstrijd die een dag later zou worden gezeild. Die liep een beetje op een teleurstelling uit omdat er op de zondag steeds minder wind was, zodat de laatste race werd afgeschoten.

